DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

16. maj 2002 *

I sag C-142/01,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Patakia og A. Aresu, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Den Italienske Republik ved U. Leanza, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato G. Aiello, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

* Processprog: italiensk.

angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/51/EØF af 18. juni 1992 om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplering af direktiv 89/48/EØF (EFT L 209, s. 25), idet den har opretholdt artikel 12, stk. 1, i legge nr. 81, Legge-quadro per la professione di maestro di sci e ulteriori disposizioni in materia di ordinamento della professione di guida alpina (rammelov for skilærererhvervet og supplerende bestemmelser om ordningen for bjergførererhvervet) af 8. marts 1991 (GURI nr. 64 af 16.3.1991, s. 3), som gør anerkendelse af eksamensbeviset som skilærer betinget af gensidighed,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, S. von Bahr, og dommerne D.A.O. Edward (refererende dommer) og C.W.A. Timmermans,

generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 19. marts 2002,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 28. marts 2001 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af artikel 226 EF anlagt sag med påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/51/EØF af 18. juni 1992 om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplering af direktiv 89/48/EØF (EFT L 209, s. 25), idet den har opretholdt artikel 12, stk. 1, i legge nr. 81, Legge-quadro per la professione di maestro di sci e ulteriori disposizioni in materia di ordinamento della professione di guida alpina (rammelov for skilærererhvervet og supplerende bestemmelser om ordningen for bjergførererhvervet) af 8. marts 1991 (GURI nr. 64 af 16.3.1991, s. 3, herefter »lov nr. 81«), som gør anerkendelse af eksamensbeviset som skilærer betinget af gensidighed.

2 Artikel 3, stk. 1, i direktiv 92/51 bestemmer:

»Når der i værtslandet kræves et eksamensbevis som defineret i dette direktiv eller i direktiv 89/48/EØF for at optage eller udøve et bestemt lovreguleret

erhverv, kan den kompetente myndighed ikke — medmindre andet er fastsat i direktiv 89/48/EØF — under henvisning til manglende kvalifikationer nægte en EF-statsborger adgang til at optage eller udøve et sådant erhverv på samme vilkår som dem, der gælder for landets egne statsborgere,

a) såfremt ansøgeren er i besiddelse af et eksamensbevis som defineret i dette direktiv eller direktiv 89/48/EØF, som i en anden medlemsstat er foreskrevet som betingelse for adgang til dér at optage eller udøve det samme erhverv, og som er opnået i en medlemsstat,

[...]«

3 Artikel 12, stk. 1, i lov nr. 81 bestemmer:

»Regionerne regulerer regelmæssig udøvelse på deres territorium af udenlandske skilæreres virksomhed, der ikke er optaget i de regionale erhvervsregistre. Tilladelse til udøvelse af denne virksomhed er betinget af, at Den Italienske Sammenslutning for Vintersport efter aftale med det nationale kollegium, der er omhandlet i artikel 15, anerkender eksamensbevisernes ækvivalens, og af gensidighed.«

4 Da Kommissionen fandt, at lov nr. 81 indeholdt et krav om gensidighed, som ikke fremgik af direktiv 92/51, indledte den traktatbrudsproceduren. Efter at Kommissionen to gange havde tilstillet Den Italienske Republik en åbningsskrivelse fremsatte den den 21. juni 2000 en begrundet udtalelse, hvori den opfordrede medlemsstaten til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme udtalelsen inden for en frist på to måneder fra dennes meddelelse.

5 Ved skrivelser af 24. maj og 26. juni 2000 besvarede de italienske myndigheder de nævnte åbningsskrivelser. Da Kommissionen ikke fandt disse svar tilfredsstillende, besluttede den at anlægge denne traktatbrudssag. Kommissionen har imidlertid i sagen taget hensyn til myndighedernes andet svar, idet den har begrænset sin påstand til et klagepunkt vedrørende betingelsen om gensidighed ved anerkendelse af eksamensbeviset som skilærer.

6 Den italienske regering har i sit svarskrift anført, at den aldrig har anvendt den betingelse om gensidighed, der er genstand for sagen.

7 Det bemærkes i denne forbindelse, at det følger af fast retspraksis dels, at gennemførelsen af de forpligtelser, som påhviler medlemsstaterne i medfør af EF-traktaten eller afledt ret, ikke kan betinges af gensidighed (jf. dom af 29.3.2001, sag C-163/99, Portugal mod Kommissionen, Sml. I, s. 2613, præmis 22), dels at en simpel administrativ praksis, der efter sin art kan ændres efter forvaltningens forgodtbefindende, og som ikke er bragt til offentlighedens kundskab på passende måde, ikke anses for at udgøre en gyldig gennemførelse af traktatens bestemmelser (jf. dom af 7.3.1996, sag C-334/94, Kommissionen mod Frankrig, Sml. I, s. 1307, præmis 30).

8 Det fremgår desuden af fast retspraksis, at spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger et traktatbrud, skal vurderes ved udløbet af fristen i den begrundede udtalelse (jf. dom af 12.12.2000, sag C-435/99, Kommissionen mod Portugal, Sml. I, s. 11179, præmis 16).

9 Den Italienske Republik har imidlertid erkendt, at med undtagelse af Veneto-regionen har dens interne retlige forhold ikke ændret sig ved udløbet af fristen i den begrundede udtalelse og heller ikke på tidspunktet for svarskriftets udarbejdelse. Den Italienske Republik har i denne forbindelse begrænset sig til at anføre, at et udkast til en lov, der ophæver betingelsen om gensidighed ved anerkendelsen af eksamensbeviset som skilærer, er under udarbejdelse.

10 Under disse omstændigheder bør Kommissionen gives medhold.

11 Det bør således fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 92/51, idet den har opretholdt artikel 12, stk. 1, i lov nr. 81, som gør anerkendelse af eksamensbeviset som skilærer betinget af gensidighed.

Sagens omkostninger

12 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger og Den Italienske Republik har tabt sagen, bør det pålægges den at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

1) **Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/51/EØF af 18. juni 1992 om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplering af direktiv 89/48/EØF, idet den har opretholdt artikel 12, stk. 1, i legge nr. 81, Legge-quadro per la professione di maestro di sci e ulteriori disposizioni in materia di ordinamento della professione di guida alpina (rammelov for skilærererhvervet og supplerende bestemmelser om ordningen for bjergførererhvervet) af 8. marts 1991, som gør anerkendelse af eksamensbeviset som skilærer betinget af gensidighed.**

2) **Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.**

von Bahr Edward Timmermans

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 16. maj 2002.

R. Grass

Justitssekretær

S. von Bahr

Formand for Fjerde Afdeling